

دستورالعمل شماره ۴

دستورالعمل ویژگیهای بدنه کندوی زنبور عسل برای کاهش پسماندهای ناشی از آن

در راستای اجرایی شدن بند ب ماده ۲ و همچنین مواد ۱، ۴، ۶، ۷، ۹، ۱۱، ۱۵، ۱۶، ۱۸، ۱۹ و ۲۱ قانون مدیریت پسماندها و به استناد ماده ۶۸۸ قانون مجازات اسلامی، از آنجائیکه تولید نامطلوب عسل و زنبور تلف شده بدلیل رعایت ننمودن اصول مربوطه، و در نهایت موم تولیدی در طول فرایند تولید عسل منجر به افزایش میزان پسماندها و در نهایت ایجاد مشکلات زیست محیطی می گردد، لذا اجرای دستورالعمل ذیل در خصوص ویژگیهای لازم برای بدنه کندوهای زنبور عسل جهت کاهش پسماندهای ناشی از آن ضروری است.

هدف: ارائه ویژگیهای لازم برای بدنه کندوهای زنبور عسل جهت کاهش پسماندهای ناشی از آن

مسئولیت: مسئولیت اجرای این بحث با زنبورداران می باشد.

دامنه: این دستورالعمل برای کلیه کندوهای زنبور عسل لازم الاجرا است.

مفاد مورد نظر:

- محل اتصال دیواره‌های چوبی بدنه به یکدیگر بهتر است به صورت کام و زبانه و یا به صورت نیمانیم باشد.

- چنانچه برای اتصال قطعات چوبی بدنه از چسب استفاده می‌شود باید از انواع چسبهای سنتتیک مانند کازئین بوده که در برابر تغییرات رطوبت و حرارت مقاومت داشته باشد ضمناً نمگیر نباشد .

- محل اتصال دیواره‌ها و قطعات کندو به یکدیگر باید از قسمت خارج کاملاً صاف و نیم گرد و بدون پرز و تراشه باشد . به طوری که عملاً آسیبی به لباس و بدن زنبور دار نرساند .

- زوار چوبی بالائی بدنه به ضخامت $2/2$ سانتیمتر و عرض 3 سانتیمتر باید به فاصله 2 سانتیمتری از لبه فوقانی بدنه کندو و در خارج از آن نصب شود به طوری که بدنه را از چهار طرف احاطه کند. این زوار در عین حال به عنوان تکیه گاه یا محل استقرار سقف و یا طبقه نیز می باشد .

- زوار چوبی پائینی به ضخامت 2 سانتیمتر و عرض 4 سانتیمتر در سه طرف بدنه کندو و (باستثنای قسمت جلو بدنه) باید طوری نصب شود که نیمی از عرض آن روی بدنه و نیم دیگر عرض آن روی کف قرار گیرد.

- لبه استقرار قاب در بدنه باید در فاصله $1/8$ سانتیمتری از لبه فوقانی بدنه و به عرض $1/2$ سانتیمتر در داخل بدنه کندو تعبیه گردد .